

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 990

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 noiembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 474 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară	1-4	1.315. — Hotărâre privind aprobarea Listei societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, care efectuează concedieri colective în baza prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale	7
Decizia nr. 527 din 11 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din aceeași lege	4-6	1.316. — Hotărâre privind transmiterea imobilului Sala Polivalentă din municipiul Reșița, județul Caraș-Severin, din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Reșița, în domeniul public al județului Caraș-Severin și în administrarea Consiliului Județean Caraș-Severin	8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.314. — Hotărâre privind modificarea alin. (1) al art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 2.028/2004 pentru autorizarea Cancelariei Primului-Ministru de a accepta o donație în favoarea statului român	6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474 din 22 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 79

alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Ionel Bancu și Elena Mihai în Dosarul nr. 40/2005 al Tribunalului Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune menținerea jurisprudenței Curții Constituționale, respectiv a considerentelor care au stat la baza Deciziei nr. 246 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 40/2005, **Tribunalul Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 56 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară**, excepție ridicată de Ionel Bancu și Elena Mihai într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi, art. 53 alin. (1), art. 124 alin. (1), art. 126 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție. În acest sens arată că reglementarea unei posibilități de trecere a bunurilor imobile din patrimoniul debitorului în patrimoniul creditorului, fără a exista un caz dintre cele prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție, constituie o „anulare a dreptului de proprietate privată” al debitorului.

Pe de altă parte, consideră că textele de lege criticate sunt reglementate prin legi ordinare, contravenind astfel prevederilor art. 136 alin. (5) din Constituție.

Dispozițiile art. 56 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 și ale art. 376 din Codul de procedură civilă, prin care se acordă băncilor posibilitatea de a executa silit, chiar în mod arbitrar, obligațiile de restituire a unor sume de bani înscrise în contractele de credit și garanție, fără ca aceste obligații de plată să fie stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, aduc atingere prevederilor art. 124 alin. (1) și ale art. 126 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, textele de lege criticate privesc executarea silită, instituție procedurală al cărei scop final este realizarea definitivă și practică a drepturilor care au fost recunoscute printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu prevăzut de lege.

De vreme ce dispozițiile legale criticate sancționează comportamentul ilicit al debitorului, nu se poate susține că acestea aduc atingere dreptului său de proprietate privată, care trebuie exercitat în condițiile legii, cu respectarea drepturilor celorlalte persoane.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1) consacră regula de principiu conform căreia drepturile și obligațiile persoanelor sunt cele prevăzute de lege, iar cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua, regula potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt, de asemenea, stabilite prin lege.

Art. 372 din Codul de procedură civilă prevede că executarea silită poate fi efectuată în temeiul unei hotărâri judecătorești sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu. În același sens sunt și prevederile art. 376 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, prin care se conferă calitatea de titlu executoriu anumitor acte investite cu formulă executorie, inclusiv contractului de credit.

Astfel, toți cei îndreptățiți la realizarea unor drepturi și interese legitime, în baza unui titlu executoriu, beneficiază de aplicarea prevederilor art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, referitoare la posibilitatea urmăririi bunurilor imobile ale debitorului.

Așadar, în cadrul realizării unui drept al creditorului nu este vorba de încălcarea în mod arbitrar a dreptului de proprietate al debitorului, ci de calea legală de urmat în vederea asigurării executării obligației corelative acestui drept, stabilită potrivit legii, în acord cu dispozițiile constituționale menționate anterior.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, fiind adoptate în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie dispozițiile art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 56 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, dispoziții care au următorul conținut:

• Art. 1718 din Codul civil: „*Oricine este obligat personal este ținut de a îndeplini îndatoririle sale cu toate bunurile sale, mobile și imobile, prezente și viitoare.*”;

• Art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă:

— Art. 376: „*Se investesc cu formula executorie hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, înscrisurile autentificate, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru*

ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.

Actele autentificate de o reprezentanță diplomatică sau consulară a României se vor putea investi cu formula executorie de judecătoria domiciliului uneia dintre părțile părtașe la actul autentic.

Dacă nici una din părți nu are domiciliul cunoscut în țară, investirea cu formulă executorie se face de judecătoria sectorului III din Capitala României.;

— Art. 488: *„Sunt supuse urmării silite imobiliare bunurile imobile.*

Pot forma obiectul urmării silite imobiliare și dreptul de uzufruct asupra unui bun imobil, precum și dreptul de suprafață.

Dreptul de servitute poate fi urmărit silit numai o dată cu fondul dominant căruia îi profită.;

— Art. 494: *„Imobilele urmărite silit se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege. Dispozițiile art. 431 sunt aplicabile.“*

În ceea ce privește dispozițiile art. 56 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, la data sesizării Curții Constituționale acest act normativ era republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005, iar ca urmare a renumerotării textelor, art. 56 alin. 2 a devenit art. 79 alin. 2, având același conținut. Ca atare, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor din urmă dispoziții legale, potrivit cărora *„Contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar, constituie titluri executorii“*.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 [devenit art. 44], art. 49 [devenit art. 53], art. 123 [devenit art. 124], art. 125 [devenit art. 126] și ale art. 135 alin. (6) [devenit art. 136 alin. (5)].

Se observă din motivarea excepției de neconstituționalitate că autorii acesteia raportează textele de lege criticate doar la dispozițiile art. 44 alin. (2) teza întâi, art. 53 alin. (1), art. 124 alin. (1), art. 126 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: *„Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]“;*

— Art. 53 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“;*

— Art. 124 alin. (1): *„Justiția se desfășurează în numele legii.“;*

— Art. 126 alin. (1): *„Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.“;*

— Art. 136 alin. (5): *„Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“*

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, raportate la aceleași texte din Constituție, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 246 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut următoarele:

„În argumentarea criticii de neconstituționalitate potrivit căreia textele deduse controlului reglementează posibilități de trecere a bunurilor imobile din patrimoniul unei persoane fizice în acela al alteia, iar prin aceasta «se anulează pur și simplu dreptul de proprietate privată, ocrotit de Constituție», autorii excepției utilizează o premisă greșită, rezultat al absolutizării exercițiului dreptului de proprietate.

În acest sens, se face abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Curtea reține că finalitatea acestor prevederi constituționale constă în asigurarea realizării dreptului de proprietate, ca drept subiectiv fundamental, într-o dimensiune rezonabilă, de natură să asigure respectarea drepturilor și intereselor legitime ale altor subiecte de drept cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

În condițiile în care participarea la circuitul civil, componentă esențială a vieții sociale, cu corolarul său — dobândirea de drepturi și asumarea de obligații —, constituie însăși rațiunea de a fi a oricărui subiect de drept, Curtea apreciază că ar fi fost un nonsens ca din acest circuit să fie exclus dreptul de proprietate, în maniera preconizată de autorul excepției. A accepta un atare punct de vedere ar însemna a institui o clauză de nerăspundere pentru titularul obligației asumate (debitor), pus astfel la adăpost împotriva valorificării silite a creanței de către creditorul său. Realizarea dreptului acestuia din urmă ar deveni dependentă exclusiv de bunul plac al debitorului, ceea ce ar afecta esențial securitatea circuitului civil. Așa fiind, Curtea constată că, examinate în contextul acestor considerații principiale, reglementările legale deduse controlului își relevă utilitatea și perenitatea, ele constituindu-se în limitări necesare ale dreptului de proprietate, impuse de rațiuni sociale majore și instituite de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale.“

De altfel, Curtea constată că o parte din dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate invocată, și anume art. 376 și 488 din Codul de procedură civilă, au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 45 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 8 martie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă, iar în ceea ce privește art. 488 din același act normativ, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii precum Decizia nr. 217 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 4 septembrie 2001, și Decizia nr. 333 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 12 octombrie 2004, statuând că aceste dispoziții de lege sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Ionel Bancu și Elena Mihai în Dosarul nr. 40/2005 al Tribunalului Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 11 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din aceeași lege

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Szűcs Francisc în Dosarul nr. 2.717/2003 al Judecătoria Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 69 alin. 3 din Legea nr. 114/1996 nu retroactivează, acestea aplicându-se din momentul intrării în vigoare a legii. Totodată se apreciază că prevederile art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din aceeași lege sunt constituționale, în acest sens invocându-se jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.717/2003, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din Legea locuinței**

nr. 114/1996, excepție ridicată de Szűcs Francisc într-o cauză având ca obiect anularea unui act juridic.

Dosarul sus-menționat a fost înaintat Curții Constituționale la data de 3 august 2005, în urma efectuării unor verificări administrative la Judecătoria Oradea. Dosarul în cauză a fost înregistrat la Curtea Constituțională la data de 8 august 2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din Legea locuinței nr. 114/1996 dispune o măsură discriminatorie și, în consecință, neconstituțională, prin aceea că scutește asociațiile de proprietari de plata taxelor de timbru în litigiile locale.

Totodată, în motivarea excepției se invocă și neconstituționalitatea prevederilor art. 69 alin. 3 din Legea nr. 114/1996, întrucât acestea „dispun pentru trecut, [având] caracter retroactiv și aplicabilitate retroactivă“.

Judecătoria Oradea apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii se susține că legiuitorul este „în măsură ca pentru anumite categorii de acțiuni exercitate de anumiți subiecți de drept să prevadă scutiri de la plata taxei de timbru fără ca prin aceasta să se aducă atingere egalității în fața legii, măsura fiind necesară pentru buna funcționare a asociațiilor de proprietari“.

Instanța nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. 3 din Legea nr. 114/1996, încălcând astfel dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 16 din 22 ianuarie 2002, nr. 163 din 4 iunie 2002, nr. 20 din 21 ianuarie 2003 și nr. 191 din 31 martie 2005, prin care au fost respinse excepții de neconstituționalitate cu acest obiect.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, sunt invocate considerentele care au stat la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 175 din 26 septembrie 2000, nr. 16 din 22 ianuarie 2002 și nr. 163 din 4 iunie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, și ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din aceeași lege, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă că, deși a fost sesizată de către instanța de judecată numai cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, se va pronunța și cu privire la art. 69 alin. 3 din lege, dar cu care nu a fost sesizată, având în vedere faptul că instanța, dintr-o posibilă eroare materială, nici nu s-a pronunțat asupra admisibilității acesteia și nici nu a sesizat Curtea cu soluționarea acesteia. În consecință, în cazul în care Curtea nu s-ar pronunța asupra acestei excepții, omisiunea s-ar răsfrânge în mod inadmisibil asupra dreptului autorului excepției ca aceasta să fie examinată și nu ar duce decât la o întârziere nejustificată în soluționarea cauzei, întrucât partea ar putea din nou să ridice excepția, iar instanța de judecată va trebui să repete sesizarea Curții, prin încheiere.

Totodată, Curtea observă că la data de 13 iulie 2005 autorul excepției a depus un memoriu la dosarul cauzei, prin care a ridicat și „excepția de neconstituționalitate” a dispozițiilor art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, asupra căreia instanța nu s-a pronunțat și nu a sesizat Curtea. Având în vedere că sesizarea Curții cu soluționarea excepției se făcuse de către instanță la data de 5 iunie 2003, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu a fost legal sesizată în ceea ce privește „excepția de neconstituționalitate” a dispozițiilor art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001. În consecință, Curtea nu se poate pronunța cu privire la această „excepție”, invocată după sesizarea Curții de către instanță, prin încheiere.

Astfel, dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 69 alin. 3 din lege: *„Până la data dobândirii personalității juridice a asociației de proprietari, asociațiile de locatari constituie potrivit Decretului Consiliului de Stat nr. 387/1977 pentru aprobarea Statutului privind organizarea și funcționarea asociației locatarilor își desfășoară activitatea pe baza statutului propriu și a dispozițiilor prezentei legi.”*

— Art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la lege — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari: *„Acțiunea este scutită de taxă de timbru.”*

Scutirea de plata taxei de timbru se referă la acțiunea pe care o poate introduce asociația de proprietari împotriva oricărui proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune.

Astfel cum rezultă din motivarea excepției, textele constituționale invocate în susținerea acesteia sunt cele ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

În esență, autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că prin scutirea asociațiilor de proprietari de plata taxelor de timbru în litigiile locative sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1). De asemenea, se apreciază că prevederile art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996 „dispun pentru trecut, [având] caracter retroactiv și aplicabilitate retroactivă”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, în legătură cu susținerile referitoare la neconstituționalitate art. 69 alin. 3 din Legea nr. 114/1996, care în opinia autorului excepției retroactivează, Curtea constată că aceste dispoziții se aplică unor situații juridice existente numai din momentul intrării în vigoare a legii și nu desființează sau modifică situații juridice anterioare. De asemenea, Legea nr. 114/1996 se aplică de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice ivite după abrogarea legii vechi. În consecință, Curtea constată că prevederile art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996 nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

În ceea ce privește excepția referitoare la dispozițiile art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, Curtea reține că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceeași dispoziție constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, Curtea a respins o excepție prin care se susținea, ca și în prezenta cauză, încălcarea principiului egalității, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât asociația de proprietari este scutită de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire. Prin decizia respectivă, Curtea a respins excepția ca nefondată. În considerentele deciziei s-a precizat că „în jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare [...]. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, *«Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege»*, fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în

drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută în art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care «*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice*». În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000“.

De asemenea, prin Decizia nr. 191 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005, Curtea a statuat, referitor la același text

criticat, ca și în cauza de față, că acesta „impune un tratament juridic diferit pentru situații de fapt diferite, având o justificare obiectivă și rațională, și anume necesitatea recuperării de către asociațiile de proprietari a cotelor de întreținere cu mai multă ușurință, ținând cont atât de multitudinea datornicilor, de debitele mari pe care aceștia le au, precum și de consecințele grave ale neachitării acestora“.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, cele stabilite prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 — Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari — din aceeași lege, excepție ridicată de Szűcs Francisc în Dosarul nr. 2.717/2003 al Judecătoriei Oradea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea alin. (1) al art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 2.028/2004 pentru autorizarea Cancelariei Primului-Ministru de a accepta o donație în favoarea statului român

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 2.028/2004 pentru autorizarea Cancelariei Primului-Ministru de a accepta o donație în favoarea statului român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.110 din 26 noiembrie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se autorizează Cancelaria Primului-Ministru să accepte oferta de donație formulată de Primăria din Milano, Republica Italiană, constând în 55 de autobuze marca IVECO, precum și în piese de schimb.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 27 octombrie 2005.
Nr. 1.314.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, care efectuează concedieri colective în baza prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Lista societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, care efectuează concedieri colective în baza prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare,

reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Președintele interimar al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,

Giliola Ciorteanu

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Aleodor Marian Frâncu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 27 octombrie 2005.

Nr. 1.315.

ANEXĂ

LISTA

societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, care efectuează concedieri colective în baza prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Numărul personalului existent la data întocmirii pogramului de restructurare	Numărul de persoane propus pentru disponibilizare
1.	Societatea Comercială „MOLDOPLAST” — S.A. Iași	370	200
2.	Societatea Comercială „TEROM” — S.A. Iași	1.885	1.113
3.	Societatea Comercială „ABROM” — S.A. Bârlad	203	170
TOTAL GENERAL:		2.458	1.483

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea imobilului Sala Polivalentă din municipiul Reșița, județul Caraș-Severin, din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Reșița, în domeniul public al județului Caraș-Severin și în administrarea Consiliului Județean Caraș-Severin

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului Sala Polivalentă, situat în municipiul Reșița, județul Caraș-Severin, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Reșița, în domeniul public al județului Caraș-Severin și în administrarea Consiliului Județean Caraș-Severin.

Art. 2. — (1) Consiliul Județean Caraș-Severin are obligația să mențină destinația actuală a imobilului, respectiv de organizare și desfășurare a activității de educație fizică și sport.

(2) Consiliul Județean Caraș-Severin este obligat să asigure folosirea cu titlu gratuit a imobilului prevăzut la art. 1, de către Direcția pentru Sport a Județului Caraș-Severin, Clubul Sportiv Municipal Reșița și alte structuri sportive, pentru desfășurarea activităților de pregătire și competiționale ale acestora.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu
Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Florian Gheorghe
p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 27 octombrie 2005.
Nr. 1.316.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a Sălii Polivalente din municipiul Reșița, județul Caraș-Severin, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Reșița, în domeniul public al județului Caraș-Severin și în administrarea Consiliului Județean Caraș-Severin

Denumirea imobilului și adresa unde este situat	Numărul de inventar al M.F.P.	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Sala Polivalentă, Piața 1 Decembrie 1918, Reșița, județul Caraș-Severin	101.506	8.29.13	Statul român — Agenția Națională pentru Sport, prin Clubul Sportiv Municipal Reșița	Județul Caraș-Severin, Consiliul Județean Caraș-Severin	Sală cu suprafață de 1.800 m ² și cu tribună de 2.000 de locuri

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064027